

αδόξαστος

αδόξαστος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. αδόξαστος <α- στερητ. + δοξάζω + κατάλ. -τος], αδόξαστος· ο διάβολος (που είναι ανάξιος να δοξάζεται) και χρησιμοποιείται πάντα ως βρισιά·

- *γαμώ τον αδόξαστό μου!* έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ατόμου: «γαμώ τον αδόξαστό μου, όλα τα στραβά σε μένα θα τυχαίνουν;». Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου*, λ. [γαμώ](#). (Ακολουθούν 11 φρ.)·

- *γαμώ τον αδόξαστό σου!* ή *σου γαμώ τον αδόξαστο!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «έλα δω ρε, γαμώ τον αδόξαστό σου, τι σου φταίω και δε μ' αφήνεις να κοιμηθώ τα μεσημέρια! || στο γαμώ τον αδόξαστο αν ξανακάνεις φασαρία!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ότι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου!* ή *σου γαμώ τα καντήλια!* λ. *γαμώ*·

- *μου βγαίνει ο αδόξαστος*, καταβασανίζομαι, καταταλαιπωρούμαι, κατατυραννιέμαι: «εσύ κάθεσαι μια χαρά στο γραφείο σου κι εμένα μου βγαίνει ο αδόξαστος κάθε μέρα για να τα φέρω βόλτα». Συνών. *μου βγαίνει ο αντίθεος* / *μου βγαίνει ο αντίχριστος*·

- *τον αδόξαστό μου!* (ενν. γαμώ), βλ. φρ. *γαμώ τον αδόξαστό μου*. Συνών. *τον αντίθεό μου!* / *τον αντίχριστό μου(!)*·

- *τον αδόξαστό σου!* (ενν. γαμώ), (υβριστικά) έκφραση δυσφορίας ή δυσαρέσκειας εναντίον κάποιου: «τον αδόξαστό σου, βγάλε επιτέλους το σκασμό να ηρεμήσει λίγο το κεφάλι μου!». Συνών. *τον αντίθεό σου!* / *τον αντίχριστό σου(!)*·

- *του αλλάζω τον αδόξαστο*, βλ. φρ. *του βγάζω τον αδόξαστο*. Συνών. *του αλλάζω τον αντίθεο* / *του αλλάζω τον αντίχριστο*·

- *του αλλάζω τον αδόξαστο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του βγάζω τον αδόξαστο*, τον βασανίζω, τον ταλαιπωρώ, τον τυραννώ: «του 'βγαλε τον αδόξαστο η γυναίκα του με την γκρίνια της || του 'βγαλα τον αδόξαστο μέχρι να του υπογράψω τα συμβόλαια». Ίσως αναφορά στη διαδικασία του εξορκισμού, όπου ο δαιμονισμένος υποφέρει πάρα πολύ μέχρι να καταφέρει ο εξορκιστής να βγάλει από μέσα του το δαίμονα που τον έχει καταλάβει. Συνών. *του βγάζω τον αντίθεο* / *του βγάζω τον αντίχριστο*·

- *του βγάζω τον αδόξαστο στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- *του γαμώ τον αδόξαστο*, **α.** τον καταξεντελίζω, τον καταντροπιάζω: «επειδή δεν του επέστρεφε τα δανεικά που του είχε δώσει, τον έπιασε μπροστά στον κόσμο και του γάμησε τον αδόξαστο». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια και, κατ' επέκταση, τον κατανικώ: «μόλις είδε ο πατέρας του πως ήταν πάλι μεθυσμένος, του γάμησε τον αδόξαστο || έτσι θυμωμένος όπως ήταν, τον έπιασε στα χέρια του και του γάμησε τον αδόξαστο». **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. [γαμώ](#)·

- *του χέζω τον αδόξαστο*, τον επιπλήττω αυστηρά: «καθέναν που αργεί το πρωί στη δουλειά του, τον φωνάζει ο διευθυντής στο γραφείο του και του χέζει τον αδόξαστο». Συνών. *του χέζω τον αντίθεο* / *του χέζω τον αντίχριστο*·